

ברוך הוא לגלותה לבניו בזמן שתתעורר הדעת בעולם. כשכל אחד ואחד מישראל ישיג דבקות בחכמה העליונה, סוד שמו של הקדוש ברוך הוא, וזהו הטוב שאין לו הפסקה כלל, לעולם ולעולמי עולמים.

פרשת בלק

אמונה אמן (ישעיה כה), שנים שהם אחד. אחד גן, ואחד נהר. זה יוצא מעדן, וזה משקה ממנו. הנה פאן כל הסוד הנסתר של האמונה. ולמדנו, זה מי שמתעורר בלילה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נכנס לגן להשתעשע עם הצדיקים, צריך לומר פסוק זה ברצון הלב, ולכון בו ברצון: ה' אלהי אתה ארוממך אוֹדָה שִׁמְךָ כִּי עֲשִׂיתָ פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחָק אֱמוּנָה אֲמֵן. ואחר פן יאמר, (תהלים קלט) אוֹדָה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיטִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי יִדְעַת מַאֲד. אחר כך, ונהר יצא מעדן וגו'. והינו השבח של החסידים הראשונים כשמתעוררים בחצות הלילה, ואחר כך מסדרים שבחייהם ועוסקים בתורה.

מה הוא שעשועו של הקדוש ברוך הוא? אלא כל הצדיקים עומדים בדיוקניהם, ומתלבשים בגן עדן, בכל יום יום, ורוחצים בטל שבו עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, וכלם נכנסים אל המשיח, ושואלים מה ששואלים, והרי העירו החברים. אחר כך מתפנסים, ומתעסקים כלם בדעת העליונה, בכל הישיבות של שם. ועליהם כמה מונים. ומתחדשים שם כמה חדושים בתורה. אחר כך יוצאים כלם, ורואים כשבא אליהו אל האבות. הוא יוצא - והם נכנסים ועומדים לפני האבות, ושומחים

לגלגלה לה לבניו, בזמנא דיתער דעתא בעלמא. דכל חד וחד מישראל ידביק אדבקותא בחכמתא עילאה, רזא דשמא דקודשא בריך הוא, ודא איהו טיבו, דלית ליה פסיקו כלל, לעלם ולעלמי עלמין. (דף טה ע"ב).

פרשת בלק

אמונה אומן, תרי דאינון חד. חד גן, וחד נהר. דא נפיק מעדן, ודא איתשקי מניה. דא הכא כל רזא סתימא דמהימנותא. ואוליפנא, האי מאן דאיתער בליליא, בשעתא דקודשא בריך הוא עאל בגנתא, לאשתעשעא בצדיקייא, בעי למימר פסוקא דא, ברעותא דלבא, ולכוונא רעותא ביה. (ישעיה כה א) ה' אלהי אתה ארוממך אוֹדָה שִׁמְךָ כִּי עֲשִׂיתָ פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחָק אֱמוּנָה אֲמֵן. ובתר פן יאמר, (תהלים קלט יד) אוֹדָה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיטִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשִׁי יִדְעַת מַאֲד. לבתר (בראשית ב' י) ונהר יוצא מעדן וגו'. והינו שבחא דחסידי קדמאי, פד מתעורו בפלגות ליליא. ולבתר מסדרי שבחייהו, ולעאן באורייתא. שעשועא דקודשא בריך הוא מאי היא. אלא, כל צדיקייא קיימין בדיוקנייהו, ומתלבשין בגנתא דעדן, בכל יומא ויומא, ואתסחן בטלא, דזמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתניא. ועאלין פלהו לגבי משיח, ושאלין מה דשאלין, והא איתערו חברייא. לבתר מתפנשין, ומשתדלין פלהו בדעתא עילאה, בכלהו מתיבתי דתמן. ועלייהו כמה ממנן. ומתחדשין תמן כמה חידושים באורייתא. לבתר נפקי פלהו, וחקמאן, פד אתי אליהו לגבי אבהן. איהו נפק, ואינהו